

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/151/2015
Identifikačné číslo spisu: 2014200428
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2014200428.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobkyne: JUDr. Soňa Majkútová, súdna exekútorka so sídlom Štúrova 257/37A, Senica, právne zastúpená: JUDr. Pavol Malich, advokátska kancelária so sídlom Dunajská 25, Bratislava, proti žalovanej: Odvolacia disciplinárna komisia, Slovenská komora exekútorov, so sídlom Šustekova 29, Bratislava, právne zastúpená: JUDr. Beáta Zacharová, advokátka so sídlom Komárňanská 71, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. ODK 5/2008 zo dňa 13. novembra 2013, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/41/2014-154 zo dňa 28. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 20S/41/2014-154 zo dňa 28. apríla 2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 20S/41/2014-154 zo dňa 28.04.2015 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a písm. d/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovanej č. ODK 5/2008 zo dňa 13.11.2013 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 766,62 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Rozhodnutím č. ODK 5/2008 zo dňa 13.11.2013 žalovaná podľa § 228 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) potvrdila rozhodnutie prvostupňového orgánu - Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. DK 5/2008 zo dňa 15.11.2011 a zároveň podľa § 23 ods. 1 a 2 Disciplinárneho poriadku žalobkyni uložila povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 2 359,57 € do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

3. Rozhodnutím Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. DK 5/2008 zo dňa 15.11.2011 bola žalobkyni podľa § 221 ods. 1 písm. c/ Exekučného poriadku uložená pokuta vo výške 330,- € a

zároveň podľa § 22 a § 23 ods. 1 a 2 Disciplinárneho poriadku uložená povinnosť zaplatiť trovy disciplinárneho konania vo výške 1 895,51 € za disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorého sa mala dopustiť tým, že v rozpore s ust. § 115 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku spisala veci (detskú digitálnu hru a dve čierne plastové vysielачky), ktoré sú vylúčené z exekúcie a disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorého sa mala dopustiť tým, že nepreskúmala dostatočne návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul a nesplnila si poučovaciu povinnosť (od oprávneného si nevyžiadala zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na ktorú sa odvolávala zmluva o úvere, a ktorej predloženie by mohlo ovplyvniť rozhodnutie exekučného súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie) v zmysle § 40 Exekučného poriadku.

4. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobkyňa namietala nezákonnosť rozhodnutia žalovanej ako aj rozhodnutia prvostupňového orgánu, keď z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že dve čierne plastové vysielачky by boli určené ako hračky pre deti a v byte povinných, kde bol súpis vecí vykonaný žiadne deti trvalý alebo prechodný pobyt nemali nahlásené. V prípade digitálnej hry žalovaná konštatovala, že sama žalobkyňa pri súpise vec označila ako detskú digitálnu hru, z čoho vyplýva, že išlo o hračku. Žalobkyňa považuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia za nedostatočné, nakoľko evokuje, že povahu vecí stanovuje exekútor a nie právne predpisy (v danom prípade nariadenie vlády č. 302/2004 Z.z.). Správne orgány pochybili aj preto, že pripustili rozšírenie disciplinárneho návrhu na začatie disciplinárneho konania, pričom Disciplinárny poriadok takýto postup neupravuje. Za nedostatočne odôvodnený považuje aj záver správnych orgánov o nedostatočnom preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, keď si žalobkyňa nesplnila poučovaciu povinnosť, nakoľko uvedená povinnosť nevyplýva z Exekučného poriadku ani iných právnych predpisov. Poukázala na skutočnosť, že správne orgány sa nevenovali otázke preukázania zavinenia žalobkyne, najmä v prípade žalovanej bolo v rozpore s ustanovením § 1 ods. 2 a 3 Disciplinárneho poriadku a § 132 O.s.p. upustené od akéhokoľvek ústneho prerokovania vecí a dokazovania.

5. Krajský súd dospel k záveru, že správne orgány sa v odôvodneniach rozhodnutí dostatočne nevysporiadali s námietkou žalobkyne o nedostatočnom dokazovaní a v nadväznosti na to nedostatočne zdôvodnili závery o tom, že veci ňou pojaté do súpisu sú hračkami v zmysle § 115 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku. V rozpore s právnym názorom žalovanej má prítom zistenie, či veci spísané žalobkyňou sú skutočne hračkami, zásadný význam pre možnosť konštatovania jej pochybenia, keď jej disciplinárne pochybenie nespočíva v tom, že do súpisu zapísala veci označené ako hračky, ale že spisala veci, ktoré hračkami sú a spĺňajú určité predpoklady, pre ktoré sú zákonom z exekúcie vylúčené. Argumentácia žalovanej, že samotná žalobkyňa tieto veci za hračky označila je neopodstatnená. Za hračky bez ďalšieho nemožno považovať veci označené ako plastové vysielачky, keďže ide o zariadenia používané v oblasti turistiky a športu všeobecne, pri výkone rôznych zamestnaní. Krajský súd sa stotožnil s názorom žalobkyne, že v prípade detskej digitálnej hry je potrebné vychádzať z definície hračky v zmysle § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 302/2004 Z.z. a Dohovoru o právach dieťaťa, pričom splnenie podmienky definície hračky v zmysle uvedených predpisov žalovaná nezistovala. V súvislosti s disciplinárnym previnením spočívajúcim v porušení § 40 Exekučného poriadku sa žalovaná žiadnym spôsobom nevysporiadala s namietaným nedostatkom právnej úpravy, z ktorej by povinnosť zabezpečovať zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vyplývala. Podľa názoru krajského súdu správne orgány nezrejmi, ako dospeli k zisteniu nedostatočného preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu žalobkyňou, keď zo samotného nedostatku poučenia účastníka, či nezabezpečenia zmluvy záver o nepreskúmaní návrhu a exekučného titulu nevyplýva.

6. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu včas odvolanie, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Úvodom poukázala na ustanovenie § 248 písm. a/ O.s.p., z ktorého vyplýva, že súdy okrem iných nepreskúmajú procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania. Podľa názoru žalovanej krajský súd v danom prípade v rozpore s obsahom spisu nesprávne zistil skutkový stav a taktiež nesprávne právne posúdil vec, dôsledkom čoho

vydal nesprávne rozhodnutie vo veci. V dôvodoch odvolania poukázala na príslušné ustanovenia Exekučného poriadku a Disciplinárneho poriadku, z ktorých vyplýva, že porušenie zákona súdnym exekútorom je zo zákona kvalifikované ako zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, bez ohľadu na skutočnosť, či nezákonné konanie z hľadiska subjektívnej stránky bolo úmyselné alebo nedbanlivostné. Objektívna stránka disciplinárneho previnenia je definovaná v § 220 ods. 1 Exekučného poriadku a spočíva v porušení povinností pri výkone činnosti exekútora (v danom prípade porušenia § 115 ods. 2 písm. i/ a § 40 v nadväznosti na § 3 Exekučného poriadku). Uviedla, že žalobkyňa porušila ustanovenia Exekučného poriadku, za čo v plnom rozsahu znáša zodpovednosť, pretože do súpisu hnutelného majetku uviedla vec, ktorá zo zákona nepodlieha exekúcii. Za obsahovú, formálnu aj právnu stránku súpisu hnutelného majetku zodpovedá sama žalobkyňa ako súdny exekútor vykonávajúci exekúciu. V tejto súvislosti uviedla, že ustanovenie § 115 Exekučného poriadku neodkazuje na definíciu hračky v zmysle nariadenia vlády č. 302/2004 Z.z. ani na Dohovor o právach dieťaťa. Z uvedeného dôvodu správne orgány neboli povinné skúmať, či takúto podmienku spĺňa detská digitálna hra zapísaná do súpisu hnutelných vecí. Skutočnosť, že žalobkyňa na základe žiadosti dcéry povinných jej umožnila tieto veci (dve čierne plastové vysielачky a detskú digitálnu hru) prevziať, je nutné považovať za uznanie toho, že do súpisu hnutelných vecí boli pojaté aj veci, ktoré sú v zmysle ustanovenia § 115 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku z exekúcie vylúčené. Zdôraznila, že v danom prípade bolo dôkazné bremeno na strane žalobkyne, ktorej právom, ale aj povinnosťou bolo predložiť uvedené veci disciplinárnej komisii prípadne znalcom na účely posúdenia, či ide o veci vylúčené z exekúcie. Vo vzťahu k porušeniu ustanovenia § 40 ods. 1 Exekučného poriadku uviedla, že žalobkyňa konala v rozpore so zaužívaným odborným postupom a tiež v rozpore so zákonom, keďže súdny exekútor musí viesť oprávneného k tomu, aby formuloval návrh podľa požiadaviek zákona a pripojil k návrhu všetky skutočnosti, ktoré súvisia s exekučným titulom. Pokiaľ tieto náležitosti návrh nespĺňa, musí ich súdny exekútor odstrániť. Žalovaná má za to, že dokazovanie bolo vykonané v rozsahu postačujúcom na posúdenie veci, je v súlade s obsahom spisu a rozhodnutia správnych orgánov sú dostatočne odôvodnené.

7. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že krajský súd správne zistil skutkový stav, keď medzi hračky na účely Exekučného poriadku nezaradil dve plastové vysielачky, nakoľko podľa Exekučného poriadku neexistuje legálna definícia pojmu hračka. Za správne považuje aj závery krajského súdu v súvislosti s výkladom ustanovenia § 40 Exekučného poriadku. Žalovaná a prvostupňový orgán vychádzajú zo skutkových zistení, ktoré sú nesprávne a nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Záverom uviedla, že rozhodnutia správnych orgánov sú rozhodnutiami o právach a povinnostiach žalobkyne a preto nejde o rozhodnutia vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle § 248 O.s.p. Poukazujúc na uvedené skutočnosti žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné priznať úspech.

9. Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

11. Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

12. Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

13. Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

14. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

15. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovanej č. ODK 5/2008 zo dňa 13.11.2013, vo veci uloženia pokuty za disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorého sa mala žalobkyňa dopustiť tým, že v rozpore s ustanovením § 115 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku spísala veci (detskú digitálnu hru a dve čierne plastové vysielачky), ktoré sú vylúčené z exekúcie a disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, ktorého sa mala dopustiť tým, že nepreskúmala dostatočne návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul a nespĺnila si poučovaciu povinnosť (od oprávneného si nevyžiadala zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na ktorú sa odvolávala zmluva o úvere, a ktorej predloženie by mohlo ovplyvniť rozhodnutie exekučného súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie) v zmysle § 40 Exekučného poriadku.

16. Podľa § 3 Exekučného poriadku, exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydanom v exekučnom konaní.

17. Podľa § 219 Exekučného poriadku, exekútor je disciplinárne zodpovedný za disciplinárne previnenie.

18. Podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku, disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, porušenie sľubu, správanie, ktorým narúša dôstojnosť svojej funkcie, a pokračovanie napriek predchádzajúcej výzve vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s funkciou exekútora.

19. Podľa § 115 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku, z exekúcie sú vylúčené študijná literatúra a hračky.

20. Podľa § 39 ods. 1 Exekučného poriadku, z návrhu na vykonanie exekúcie musí byť zjavné, ktorému exekútorovi je určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísaný a datovaný. Okrem toho návrh na vykonanie exekúcie musí obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne bydlisko zástupcov, údaj o štátnom občianstve, ak je účastníkom fyzická osoba, názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, pokiaľ je pridelené, ak je účastníkom právnická osoba, a

presné označenie exekučného titulu, vymedzenie vymáhaného nároku, prípadne označenie dôkazov, ktorých sa oprávnený dovoľáva.

21. Podľa § 40 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor vyzve toho, kto podal návrh, aby nesprávny, neúplný alebo nezrozumiteľný návrh opravil alebo doplnil v lehote, ktorú určí a ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní. Poučí ho aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie urobiť.

22. Podľa § 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

23. Podľa § 217 ods. 3 Exekučného poriadku konanie a rozhodovanie disciplinárnej komisie upraví komora v disciplinárnom poriadku.

24. Disciplinárny poriadok schvaľuje Konferencia exekútorov (§ 213 ods. 4 písm. b/ Exekučného poriadku).

25. Disciplinárny poriadok Slovenskej komory exekútorov ako vnútorný predpis, ktorý ustanovuje podrobnosti o disciplinárnom konaní, je vydávaný na základe zákona a v jeho medziach.

26. Podkladom pre vydanie tohto disciplinárneho poriadku je ustanovenie § 213 ods. 4 písm. b/ a § 217 ods. 3 Exekučného poriadku (§ 1 bod 1 Disciplinárneho poriadku).

27. Podľa § 1 ods. 2 Disciplinárneho poriadku, tento disciplinárny poriadok upravuje postup disciplinárnych orgánov, účastníkov disciplinárneho konania a iných osôb tak, aby sa spoľahlivo zistil skutkový stav uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania a aby sa správne rozhodlo o disciplinárnom previnení súdneho exekútora a o disciplinárnom previnení.

28. Podľa § 1 ods. 3 Disciplinárneho poriadku, na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia Správneho poriadku a v rámci dokazovania Občianskeho súdneho poriadku ak tento Disciplinárny poriadok neustanovuje inak.

29. Podľa § 14 ods. 1 Disciplinárneho poriadku, účastníci konania sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Senát však môže vykonať aj také dôkazy, ktoré nie sú navrhované. Senát rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov.

30. Podľa § 19 ods. 2 Disciplinárneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia uvedie senát podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal ďalšie dôkazy, a posúdi skutkový a právny stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

31. Podľa § 228 ods. 6 Exekučného poriadku, právoplatné rozhodnutie disciplinárnej komisie je preskúmateľné súdom podľa osobitného zákona.

32. Odvolací súd v súvislosti s námietkou žalovanej týkajúcou sa procesnej povahy napadnutého rozhodnutia uvádza, že preskúmanie rozhodnutí v správnom súdnictve vyplýva z generálnej klauzuly zakotvenej v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky s negatívnou enumeráciou vyplývajúcou z § 248 Občianskeho súdneho poriadku, pričom z právomoci súdu nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Pre preskúmateľnosť rozhodnutí správnych orgánov je rozhodujúce, či rozhodnutím došlo k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností fyzických osôb a právnických osôb alebo či práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti boli týmto rozhodnutím dotknuté (§ 244 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku). V predmetnej veci je nepochybné, že rozhodnutie o správnom disciplinárnom delikte je vzhľadom na svoju sankčnú povahu spôsobilé zasiahnuť do právnej sféry žalobkyne pri výkone jej exekučnej činnosti. Uvedený záver

vyplýva aj zo samotného znenia § 228 ods. 6 Exekučného poriadku, ktoré umožňuje právoplatné rozhodnutie disciplinárnej komisie preskúmať súdom podľa osobitného zákona (v danom prípade podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.).

33. K otázke posudzovania deliktuálnej zodpovednosti je potrebné uviesť, že pojem disciplinárne previnenie je definovaný v ustanovení § 220 ods. 1 Exekučného poriadku ako zavinené porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora, keď jeho subjektívna stránka spočíva v úmysle alebo v nedbanlivosti. Zavinenie má teda objektívny charakter a pre naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia postačuje aj nedbanlivostné konanie. V súvislosti s porušením povinnosti žalobkyne spočívajúcom v tom, že mala v rozpore s § 115 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku do súpisu hnutelných vecí okrem iných spísať aj dve čierne plastové vysielачky a detskú digitálnu hru považoval odvolací súd za podstatné uviesť, že pre vyvodenie deliktuálnej zodpovednosti bolo potrebné preukázať, že uvedené hnutelné veci mali povahu vecí vylúčených z exekúcie a žalobkyňa ich reálne pojala do exekúcie a nie to, že ich ako hračky označila. Argumentácia žalovanej vo vzťahu k veci označenej exekútorom ako detská digitálna hra nemá oporu v Exekučnom poriadku, nakoľko takýto výklad vyvoláva dojem, že povahu vecí pojatých do exekúcie skutočne určuje samotný súdny exekútor resp. jeho zamestnanec. Navyše v prípade reálneho spísania hračiek súdnym exekútorom označených inak ako hračky, by toto konanie nebolo možné posúdiť ako porušenie § 115 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku. Pokiaľ sa týka pojatia vecí do exekúcie (dvoch čiernych plastových vysielачiek), odvolaciu súdu nie je zrejmé, na základe čoho dospela žalovaná k záveru, že spĺňajú povahu hračiek, keď z gramatického výkladu a ani z možného účelu využitia týchto vecí nemožno bez akýchkoľvek pochybností vyvodit' záver, že ide o hračky. Za neuspokojivú považoval odvolací súd aj argumentáciu žalovanej, keď povahu vecí spísaných do exekúcie v zmysle § 115 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku vyvodzovala z prejavenej ochoty žalobkyne tieto veci vrátiť. Uvedená skutočnosť preukazuje len to, že predmetné veci žalobkyňa pojala do súpisu, ale bez ďalšieho neodôvodňuje záver o tom, že išlo o veci, ktoré majú povahu hračiek. Je potrebné uviesť aj to, že Exekučný poriadok na účely vecí vylúčených z exekúcie síce pojem hračky nedefinuje a ani neodkazuje na jeho vymedzenie v inom právnom predpise, avšak uvedené neznamená, že jeho výklad je ponechaný na ľubovôľu správnych orgánov, o to viac ak ide o kľúčovú otázku pri posudzovaní deliktuálnej zodpovednosti. Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala na definíciu hračky podľa ustanovenia § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 302/2004 Z.z. (v zmysle ktorého sa hračkou rozumie každý výrobok alebo materiál navrhnutý alebo určený na hranie deťom mladším ako 14 rokov). Napriek tomu, že uvedená definícia bola prijatá na účely určenia technických požiadaviek a postupov pri posudzovaní zhody hračiek, odvolací súd považuje takéto vymedzenie pojmu hračky za všeobecne akceptovateľné a nepriečiace sa účelu a zmyslu ustanovenia § 115 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku. Vo vzťahu k námietke žalovanej týkajúcej sa neunesenia dôkazného bremena žalobkyňou odvolací súd uvádza, že v konaní o disciplinárnom previnení sú síce účastníci povinní v zmysle § 14 ods. 1 Disciplinárneho poriadku označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak v záujme náležitého zistenia skutkového stavu je úlohou disciplinárneho orgánu vykonať aj ďalšie dôkazy, ktoré účastníci nenavrhlí. Nedostatočne zistený skutkový stav predsa nemôže byť na ujmu disciplinárne obvineného (žalobkyne). Správny orgán zabezpečuje zisťovanie skutkových okolností z úradnej povinnosti aj keď účastník konania je nečinný a správne orgánu nenavrhuje alebo nepredkladá žiadne dôkazy. Nemožno preto súhlasiť s námietkou žalovanej o neunesení dôkazného bremena žalobkyňou, keď uvedené veci nepredložila disciplinárnej komisii prípadne znalcovi na účely posúdenia, či ide o veci vylúčené z exekúcie, nakoľko v prípade pochybností o povahe týchto vecí, si ich žalovaná mala vyžiadať, čo však neučinila. Pokiaľ teda žalovaná nepovažovala skutkový stav za postačujúci na rozhodnutie vo veci, bolo teda nevyhnutné vykonať aj ďalšie dôkazy, ktoré by odstránili pochybnosti a výsledky dokazovania zohľadniť v rozhodovacom procese. Odvolací súd preto zastáva názor, že správne orgány nevykonali dokazovanie v takom rozsahu, ktorý by bez akýchkoľvek pochybností odôvodňoval záver, že žalobkyňa pri výkone činnosti exekútora porušila povinnosti v zmysle § 115 ods. 2 písm. i/ Exekučného poriadku. Uvedené závery navyše správne orgány v odôvodneniach svojich rozhodnutí dostatočným a presvedčivým spôsobom neodôvodnili.

34. Vo vzťahu k disciplinárnemu previneniu, ktorého sa mala žalobkyňa dopustiť tým, že nepreskúmala dostatočne návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul (notárska zápisnica č. N 203/2005, Nz

20273/2005, NCRIs 19987/2005 zo dňa 09.05.2005), keď si nespĺnila poučovaciu povinnosť v zmysle § 40 ods. 1 Exekučného poriadku žalovaná v odôvodnení rozhodnutia uviedla, že žalobkyňa si k návrhu na vykonanie exekúcie nevyžiadala zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na ktorú sa odvolávala zmluva o úvere č. 9990039083 zo dňa 09.05.2005, pričom predloženie tejto zmluvy mohlo ovplyvniť rozhodnutie súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žalovaná svoj záver odôvodnila iba tak, že sa stotožnila s právnou kvalifikáciou skutku a skutkovým stavom zisteným prvostupňovým orgánom. Žalobkyňa pritom v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu namietala neprípustnosť extenzívneho výkladu ustanovenia § 39 ods. 1 Exekučného poriadku, keď konkrétnymi a právne relevantnými argumentmi spochybňovala povinnosť predkladať k návrhu na vykonanie exekúcie okrem iného aj zmluvu o zabezpečovacom prevode práva. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná sa nevysporiadala s námietkami žalobkyne vznesenými v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentujú akékoľvek právne úvahy, ktoré viedli žalovanú k vysloveným záverom v dôsledku čoho je nutné považovať napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné. Odvolací súd považoval za potrebné dodať, že riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania. Povinnosťou správneho orgánu je nielen rozhodnúť, ale tiež vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie. Ak tak neurobia, zaťažia svoje rozhodnutia vadou spočívajúcou v tom, že rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a ich postup je v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

35. S ohľadom na hore uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie žalovanej bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a zároveň je nedostatočne odôvodnené a teda nepreskúmateľné. Vzhľadom na to, že námietky žalovanej vznesené v odvolaní neboli spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1, ods. 2 O.s.p. potvrdil.

36. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a s § 250k ods. 1 a s § 151 ods. 1 a 2. Žalobkyni nepriznal náhradu trov odvolacieho konania napriek tomu, že bola v konaní úspešná, nakoľko jej trovy konania pozostávali z trov právneho zastúpenia, ktorých vyčíslenie však odvolaciemu súdu nepredložila v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 2 O.s.p. a iné trovy žalobkyni zo spisu nevypĺyvali.

37. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.